

de betalingssystemers indretning og de dertil knyttede forretningsvilkår.

De her samlede oplysninger vil kunne danne grundlag for sammenlignende undersøgelser af betalingskortmarkedet, hvorved forbrugerne sikres overskuelighed.

Det forventes, at registret bliver ført på edb, og det præciseres, at dette register undergives loven om offentlige registre.

Bemyndigelsen i § 11, nr. 1, giver industriministeren adgang til at fastsætte almindelige regler om registrets førelse m.v.

I det omfang anmeldelsen indeholder oplysninger, som muliggør misbrug af betalingssystemet, er det af sikkerhedsgrunde nødvendigt at unddrage offentligheden muligheden for at gøre sig bekendt med sådanne oplysninger. I øvrigt finder lov om offentlige registre anvendelse.

For oplysninger, som forbrugerombudsmanden erhverver på anden måde end efter § 9, gælder, at offentlighedens adgang til dem reguleres af lov om offentlighed i forvaltningen.

Til § 12

Bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., er en hovedregel, der angiver de generelle rammer for forbrugerombudsmandens virksomhed på området.

Formålet med bestemmelsen er at sikre forbrugernes interesser med hensyn til overskuelighed, frivillighed og beskyttelse mod misbrug. I kravet om at betalingsformidlingssystemet skal være betryggende indrettet i de nævnte henseender ligger ud over de i stk. 1, pkt. 1 til 3 nævnte forhold blandt andet, at det skal være muligt for en eventuel bruger at få overblik over de fordele og ulemper, der måtte være med systemet, at en bruger ikke påtvinges betalingsformidlingssystemet som betingelse for at opnå andre ydelser, og at brug af information, der opnås i forbindelse med kortets erhvervelse og anvendelse til andet end afvikling af selve transaktionerne og eventuelle korrektioner, begrænses.

Det følger af § 6, stk. 2, at forbrugerombudsmandens kompetence er begrænset til kun at omfatte forhold, som ikke ved anden lov er undergivet tilsyn af anden offentlig myndighed.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, har til formål at sikre, at betalingssystemet i teknisk henseende frembyder de fornødne sikkerhedsmæssige garantier. Ved afgørelsen af, om et betalingssystem kan anses for betryggende indrettet, skal der blandt andet lægges vægt på, om den valgte transmissionsform er sikker, om systemet er driftssikkert, om

etablerede sikkerhedsprocedurer yder tilstrækkelig beskyttelse mod tilsigtet uretmæssig brug, om systemet er etableret således at fejlposteringsvanskeligt kan forekomme, om eventuelle fejlposterings efterfølgende kan opdages og afhjælpes uden for store vanskeligheder, og om systemet giver mulighed for at foretage en rimelig bevismæssig vurdering af en påstand om fejlpostering.

Stk. 1, nr. 2, regulerer forbrugerombudsmandens kompetence til at gribe ind dels i forholdet mellem kortudsteder og kortindehaver, dels i forholdet mellem betalingsmodtager og kortindehaver, for så vidt angår betalingsmodtagers forretningsbetingelser med hensyn til brug af betalingskort.

Grundlaget for forbrugerombudsmandens indgreb vil typisk være registrering eller klage. Det bemærkes i denne forbindelse, at betalingsmodtagers forretningsbetingelser ikke omfattes af anmeldelses- og registreringspligten, jfr. §§ 8-10.

Forbrugerombudsmandens beføjelser vedrører ikke alene kortudsteders anmeldte forretningsbetingelser, men tillige de af kortudsteder i praksis anvendte vilkår.

Kriteriet for indgrebsbeføjelsen er, at forretningsbetingelserne ensidigt tilgodeser enten kortudsteders eller betalingsmodtagers interesser eller i øvrigt er urimelige.

Ved afgørelse af om forretningsbetingelser kan anses for ensidige eller i øvrigt urimelige, skal der bl.a. lægges vægt på, om den ene part ved aftalens indgåelse har indtaget en overlegen stilling og har udnyttet denne til at opnå forretningsbetingelser, der giver et ubalanceret forhold mellem de rettigheder og pligter, der påhviler parterne. At en part indtager en underlegen stilling kan f. eks. forekomme i tilfælde, hvor der anvendes standardkontrakter. Vilkår, der er uforenelige med ufravigelig lovgivning eller fremstår upræcise, uoverskuelige eller vildledende vil ligeledes kunne rammes af bestemmelsen.

I stk. 1, nr. 3, reguleres forholdet mellem kortudsteder og betalingsmodtager.

Ensidige vilkår, der rammes af nr. 3, kan f. eks. opstå i forbindelse med anvendelse af standardkontrakter. Vejledende for forståelsen af begrebet »ensidigt« i den forbindelse kan være, om den kontraktaffattende part har udnyttet en dominerende stilling til at opnå vilkår, der giver netop denne part en sådan fordel, ved at forretningsvilkårene enten er så byrdefulde for kontraktaffatterens modpart eller er så lempelige i relation til kontraktaffatterens egen forpligtelse, at det selv i